

BAGÓ JÓZSEF

Az Európai Unió foglalkoztatáspolitikai intézményrendszere

Az európai foglalkoztatási stratégia kialakulásával mind jelentősebb szerepet töltenek be az EU alapintézményei, tanácsadói szervezetei, a speciális foglalkoztatási intézmények, az ügynökségek, az elemző- és megfigyelőrendszerek, valamint a tanácsadói hálózatok a közösségi foglalkoztatáspolitikai alakításában és megvalósításában. Az alábbiakban az EU foglalkoztatáspolitikai intézményrendszerének elemeit vizsgáljuk.

Az Európai Unió foglalkoztatáspolitikai intézményrendszerének fogalmán azt az intézményi kört értem, amely szerepet játszik a közösségi foglalkoztatási koordinációban, annak kialakításában és megvalósításában. Az intézményi rendszer leírásakor alapvetően a Külügyminisztérium korábbi politikai elemzéséből¹ indulok ki, és ezt egészítem ki azokkal a foglalkoztatáspolitikai kapcsolódásokkal, amelyek elemzésem voltaképpen tárgyát képezik. Írásomban megkülönböztetem

- a közösségi alapintézmények,
- a közösségi tanácsadói szervezetek,
- a speciális foglalkoztatási intézmények,
- a szociális partnerekkel közös politikaformálás intézménye,
- az ügynökségek,
- az elemző, megfigyelő rendszerek,
- a tanácsadói hálózatok körét.

A továbbiakban a fenti tagolás szerint tárgyalom az egyes intézményeket, illetve azok fő tevékenységét. A kevésbé ismert intézmények angol nyelvű elnevezését zárójelben szerepeltetem. Ahol szükséges, külön kitérek a hazai kapcsolódásokra. Az intézményrendszer bemutatásakor azokra a szervezeti ismeretekre támaszkodom, amelyeket az Európai Bizottság szakértőivel közös, a magyar foglalkoztatáspolitikai középtávú prioritásait vizsgáló elemzés során ismerhet-

¹ Külügyminisztérium: Összefoglaló az Európai Unió intézményrendszeréről és döntéshozatali eljárásairól. Kézirat, Budapest, 1998. február

tünk meg, továbbá azokra, amelyeket az Európai Unió egyes intézményeinél tett korábbi látogatásom során szereztem. Ugyanúgy felhasználom az Unió működéséről kiadott elérhető információkat (www.europa.eu.int), illetve a Magyar Köztársaság Európai Unió mellé rendelt Missziójának szakmai tájékoztatóit is.

1. A közösségi alapintézmények

A foglalkoztatáspolitikai szempontjából alapintézménynek tekintjük a következő szervezeteket: az Európai Tanács, az Európai Parlament és annak Foglalkoztatási és Szociális Bizottsága, a Foglalkoztatási és Szociálisügyi Miniszterek Tanácsa, az Európai Bizottság és annak Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Főigazgatósága, az Európai Beruházási Bank valamint az Eurostat.

A tagállamok állam- illetve kormányfőiből, valamint az Európai Bizottság elnökéből álló *Európai Tanács*, amely évente legalább kétszer ülésezik, *fórum*, amely az Unió fejlődésének fő irányvonalát jelöli ki.

Szerepe a foglalkoztatáspolitikai alakításában jelenleg elsősorban a hosszabb távú célkitűzések meghatározása (pl. a lisszaboni stratégia), valamint megerősíti a tagállamok éves Nemzeti Foglalkoztatási Akciótervét értékelő Közös Foglalkoztatási Jelentést, megerősíti a tagállamok foglalkoztatáspolitikájának alakítására vonatkozó, az Európai Bizottság által elkészített ajánlásokat, valamint az éves foglalkoztatási irányvonalakat, amelyek a tagállamok éves Nemzeti Foglalkoztatási Akciótervének vázát adják.

Az *Európai Parlament* (továbbiakban: Parlament) az EU döntéshozatali folyamatában az Európai Tanács által beterjesztett javaslatokat véleményezi. A foglalkoztatási kérdéskörök tárgyalásai során a javaslatot a Parlament elnöke a *Foglalkoztatási és Szociális Bizottsága* (*Committee on Employment and Social Affairs*) elé utalja. Ez a testület a következő kérdéskörökkel foglalkozik: foglalkoztatáspolitikai, munkanélküliség elleni harc, munkahelyteremtés, szociálpolitika (az élet- és munkafeltételek védelme, a munkavállalók konzultációi és informálása, a munkavállalók és a munkaadók érdekeinek kollektív védelme, a bér-és nyugdíjpolitika, a szociális biztonság és a népjóléti védelem, a szociális kirekesztés és a szociális kohézió, a harmadik országból az Unió tagországa területén legálisan tartózkodó polgár foglalkoztatási feltételei, a lakáspolitikai), az információs társadalom szociális dimenziója és munkaerőpiaca, az Európai Szociális Alap, a szakképzés, és különösen a közösségi szakképzési politika megvalósítása, a szakképzések harmonizációja, a munkavállalók szabad mozgása, a szociális párbeszéd, a diszkrimináció összes formája, valamint a (később tárgyalandó) foglalkoztatási ügynökségek munkája. A Parlament szakbizottsága készíti elő az illetékességébe tartozó határozatokat. Megjegyezzük, hogy az Európai Parlament elsősorban az EU-Magyar Közös Parlamenti Bizottságon keresztül kíséri figyelemmel a közösségi joganyag magyarországi átvételének és alkalmazásának menetét.

A tagországok szakminisztereiből álló *Foglalkoztatási és Szociálisügyi Miniszterek Tanácsa* az európai foglalkoztatási jogalkotás elsődleges, de nem kizárólagos szerve. E tanács tölti be a tagállamok közötti egyeztető fórum szerepét. Az ülések rendje különböző. Előfordul, hogy a tanácsadók kíséretével tartanak ülést, létezik informális (tanácsadók nélküli, szűk körű), valamint „óriási méretű” tanácsülés (ez utóbbin minden érintett tagállamból több miniszter vesz részt). A Tanács munkájára lehet következtetni a legutóbbi², 2001. március 6-án, Brüsszelben tartott ülés „forgatókönyvéből”. Az ülés napirendjén – egyebek között – a nyugdíjrendszerek jövőjével kapcsolatos tagállami elképzelések megvitatása, a stockholmi európai tanácsi csúcstalálkozóra történő felkészülés, a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló 1408/71 rendelet módosítása szerepelt. Az ülésen az Európai Bizottság foglalkoztatási és szociálisügyi főbiztosa kezdeményezte, hogy vessék be a tagországi nyugdíjrendszerek koordinációs rendszerét. A tagállamok többsége támogatta egy koordinációs rendszer bevezetését, ugyanakkor egyértelművé tették (főként Németország képviselői), hogy a nyugdíjrendszereket illetően harmonizációról szó sem lehet. Összességében a tagállamok általában egyetértenek annak szükségességével, hogy bevezessenek egy koordinációs rendszert; növeljék a foglalkoztatási szintet; a jogalkotás során figyelembe vegyék a szolidaritás elvét; biztosítsák a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséget, garantálják a megfelelő szintű megélhetést biztosító nyugdíjat.

Az *Európai Bizottság* az Európai Unió által hozott döntések előkészítésének, megfogalmazásának, alkalmazásának és a végrehajtás ellenőrzésének főszereplője. A foglalkoztatási kérdések legfontosabb felelőse a *Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Főigazgatósága (Directorate – General – Employment and Social Affairs)*, amelynek a foglalkoztatási és szociálisügyi főbiztosnak kell beszámolnia, munkáját a főigazgató irányítja. A Főigazgatóság szakmai munkája a foglalkoztatáspolitikai, a munkahelyi életre vonatkozó politika (beleértve a munkaügyi normákat, a munka modernizációját, valamint a szociális partnerekkel történő párbeszédet), a szociális védelem, a szociális integráció, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és az anti-diszkrimináció területére terjed ki. A Főigazgatóság a felelős tehát – a többi mellett – az európai foglalkoztatási stratégia fejlesztéséért és monitorozásáért, az Európai Szociális Alapért, a munkaügyi normák hatékony érvényesüléséért és továbbfejlesztéséért, az európai szociális párbeszéd támogatásáért és elmélyítéséért, a szervezett civil társadalommal való párbeszéd fejlesztéséért.

A Főigazgatóság egyrészt az Eurostat, másrészt az elemző, megfigyelő rendszerek működtetésével kíséri figyelemmel a tagországok munkaerőpiaci folyamatait. A Főigazgatóság részt vesz a bővítés előkészítésében is, így egyik feladata az évenként kiadott, a tagjelölt országokról szóló jelentés foglalkoztatáspolitikáról, munkaügyről és

² A kézirat lezárásának időpontja: 2001. március 22.

szociális kérdésekről szóló fejezeteinek elkészítése, a csatlakozó országokkal közös foglalkoztatáspolitikai értékelésének készítése.

Az *Európai Beruházási Bank* (*European Investment Bank*) egyidejűleg bank és független intézmény. 1958-ban alapították, ma már a nemzetközi bankszféra egyik főszereplője. Hiteleket és garanciákat ad olyan beruházási projektek finanszírozásához, amelyek az EU kiegyensúlyozott fejlődéséhez járulnak hozzá. A projektek közül azokat részesíti előnyben, amelyek a beruházást valamely megbízható és tartós érték megteremtésére kívánják felhasználni. A hitelek köz-, és magánigénylőnek egyaránt nyújthatók, azzal a céllal, hogy az infrastruktúra, az energia, az ipar, a szolgáltatás és a mezőgazdaság területén folyó beruházásokhoz adjanak segítséget. A Bank tevékenysége hasonlóságot mutat a Strukturális Alapokéval, amennyiben a gazdaságilag gyengébb régiók fejlesztését valamint a Strukturális Alapok célkitűzéseinek megvalósítását támogatja. A Bank tevékenysége természetesen kiterjed a kis- és közepes vállalkozások munkahelyteremtő beruházásainak támogatására is.

Az Unió Statisztikai Hivatala (*Eurostat*) rendszeres statisztikai elemzéseket és előrejelzéseket készít és tesz közzé, adatokkal látja el az EU intézményeit, amelyekre azok a döntéseiket alapozhatják. Az eltérő nemzeti, ún. első generációs statisztikákat egységes, összehasonlítható rendszerbe integrálja. A Hivatal adatfelvételei képezik a Bizottság éves foglalkoztatási elemzésének alapját („*Employment in Europe*”). Az Európai Bizottság e térséget érintő elemzései ugyancsak a Hivatalnak a közép-európai országok – köztük Magyarország – foglalkoztatási, munkaerőpiaci helyzetére vonatkozó elemzésére támaszkodik (például a „*Central European countries' employment and labour market review*” c. kiadvány).

2. A közösségi tanácsadó szervezetek

A közösségi tanácsadó szervezetek azok az intézmények, amelyeket a Római (majd a Maastrichti) Szerződés rendelt az Európai Bizottság és a Tanács mellé. Ezek a Gazdasági és Szociális Tanács, valamint a Régiók Bizottsága. A *Gazdasági és Szociális Tanács* (*Economic and Social Committee*) jelentős mértékben befolyásolja a közösségi jogalkotás és a közösségi politikák kialakításának és végrehajtásának folyamatát. E fórum véleményét a Tanács és az Európai Bizottság az alapszerződésben meghatározott esetekben kötelezően – más esetekben szükség szerint – kikéri. Az Európai Parlament is konzultálhat ezzel a fórummal. Évente kb. 150–180 véleményt készítenek itt az említett intézmények részére, illetve saját kezdeményezésre főleg gazdasági és szociális kérdésekben, beleértve tehát a munkaerőpiaci, foglalkoztatási kérdéseket is. A Tanács három pilléren áll: külön-külön csoport képviseli a munkaadói és a munkavállalói érdekeket, a harmadik oldal pedig a máshová nem sorolt egyéb érdekek csoportja, amelybe beletartoznak a harmadik szektor, a civil társadalom képviselői is. A harmadik

oldal bekapcsolása miatt a Tanácsot a civil párbeszéd intézményének³ lehet tekinteni. A Tanács foglalkoztatási, szociálisügyi és állampolgársági (*Employment, Social Affairs and Citizenship*) szekciója kezeli a foglalkoztatás kérdéskörét.

Megjegyezzük, hogy a Tanács hazánkkal mint felvételét kérő országgal közösen konzultatív bizottságot működtet, amelyben a felek a gazdasági és szociális ügyekről intézményesült formában folytatnak szakmai jellegű megbeszéléseket.

A Régiók Bizottsága (*Committee of the Regions*) a regionális és a helyi önkormányzatok képviselőiből áll, többségüket regionális vagy helyi szinten választották. E bizottság jogköre ugyancsak a véleményezés, szerepköre tehát szintén tanácsadó testületi jellegű. A közösségi döntések előkészítésekor a Bizottság az önkormányzatok általános véleményét közvetíti az Európai Bizottság és a Miniszterek Tanácsa számára. A Bizottság munkáját szakértői bizottságai alapozzák meg. A foglalkoztatáspolitikában több bizottság is érintett, így a Strukturális Alapokkal foglalkozó 1. számú, a szociálpolitikával foglalkozó 5-ös, a foglalkoztatás kérdéseit tárgyaló 6-os, valamint az oktatásügyet, szakképzést véleményező 7. számú szakértői bizottság.⁴

3. A speciális foglalkoztatási intézmények

A szóban forgó intézmények közül kiemelkedik az Európai Szociális Alap, az Európai Beruházási Alap, valamint a Foglalkoztatási Bizottság. Az 1960-ban létrehozott *Európai Szociális Alapnak (European Social Fund)* mint a Strukturális Alapok egyikének célja a foglalkoztatottak térbeli és ágazati mobilitásának támogatása, a munkanélküliség mérséklése, a munkavállalási feltételek javítása, a munkanélküliek képzése, továbbképzése. Az Alap a szakképzéshez, átképzéshez és a munkahelyteremtő konstrukciókhoz nyújt támogatást. Az *Európai Beruházási Alap (European Investment Fund)* a romló gazdasági helyzet és a növekvő munkanélküliség miatt az Európai Tanács 1992-ben indított közösségi kezdeményezése alapján jött létre, 1994-ben. Az Alap célja, hogy hitelgaranciával támogassa a gazdasági talpraállást, a transeurópai infrastrukturális fejlesztéseket és a kis- és középvállalkozásokat.

A *Foglalkoztatási Bizottság (Employment Committee)* a tagországok képviselőiből, valamint az Európai Bizottság tisztviselőiből álló, az Európai Bizottság foglalkoztatáspolitikai koordinációs munkáját segítő, szakmai egyeztető fórum. E testület ad hoc munkacsoportja kíséri figyelemmel az európai foglalkoztatási stratégia érvényesülését, az ún. luxemburgi folyamat alakulását, ennek keretében végzi a tagállamok által elkészített Nemzeti Foglalkoztatási Akciótervek vizsgálatát.

³ Ladó Mária: Európai szociális párbeszéd. In Gyulavári Tamás (szerk.): Az Európai Unió szociális dimenziója. Szociális és Családügyi Minisztérium, Budapest, 2000.

⁴ Koreny Ágnes, Csákó Beáta, Kas Nóra: Az Európai Unió. Magyar Könyvtárosok Egyesülete. Országgyűlési Könyvtár, Budapest, 2000.

4. A szociális partnerekkel közös politikaformálás intézménye

A közös politikaformálás intézménye elsősorban a *Foglalkoztatáspolitikai Állandó Bizottság (Standing Committee on Employment)*, amely a Tanács, a Bizottság és a szociális partnerek képviselőiből áll. 1970-ben hozták létre. E bizottság működését példázza a legutóbbi, 2001. március 6-án, Brüsszelben tartott ülése, amelynek napirendjének ezúttal egyetlen pontja volt, a stockholmi csúcstalálkozóra való felkészülés.

A résztvevők megerősítették az elmúlt évben elfogadott ún. lisszaboni stratégia végrehajtásának jelentőségét, amely hozzájárul azon cél megvalósításához, hogy az EU tíz éven belül a világ legversenyképesebbé és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává váljon. Kiemelték a demográfiai változásokból fakadó nehézségek mielőbbi leküzdésének szükségességét, különös tekintettel a nyugdíjrendszerek és az egészségügyi ellátás jövőjére. Az Állandó Bizottság támogatta egy magasszintű munkacsoport létrehozását, amelynek feladata a szakképzéssel és mobilitással összefüggő kérdések áttekintése lenne, figyelemmel a tudásalapú gazdaság megteremtésére. Megerősítették a gazdaságpolitika, a szociálpolitika és a foglalkoztatáspolitikai közötti jobb koordináció szükségességét.

A munkaadók képviselői a pénzügyi szolgáltatások, az energia, a telekommunikáció, valamint a közlekedési szektorok mielőbbi liberalizációjának fontosságát, valamint az Európai Információs Társadalom, a vállalkozásbarát környezet, illetve a rugalmasabb és hatékonyabb munkaerőpiacok megteremtésének jelentőségét emelték ki.

A munkavállalók a foglalkoztatási szint mielőbbi emelésének jelentőségére, a humán erőforrásokat támogató beruházások növelésének fontosságára és az európai szociális modell modernizációjának szükségességére hívták fel a figyelmet.

5. Az ügynökségek

Az Európai Unió foglalkoztatáspolitikájában érintett „ügynökségei” egy-egy szakmapolitikai kérdéskör átfogó menedzselését végzik. Jogi alapjuk változatos, de legjellemzőbb az alapítványi forma. Irányító testületeikben általában megtaláljuk a tagországok, valamint az Európai Bizottság delegáltjait. A testületekben sok esetben részt vesznek a munkáltatók és a munkavállalók képviselői. A fontosabb ügynökségeket az alábbiakban mutatjuk be.

A *Szakképzésfejlesztési Európai Központ (European Centre for the Development of Vocational Training)* 1975-ben jött létre. A Központ célja a szakképzés, valamint a folyamatos, élethosszig tartó képzés fejlesztésének támogatása. Ugyancsak 1975-ben jött létre az *Európai Alapítvány az Élet- és Munkafeltételek Javításáért (European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions)*. Az Alapítvány fő célja az európai szintű szociális párbeszéd elősegítése, az élet- és mun-

kafeltételek együttes fejlesztése érdekében. Az *Európai Képzési Alapítvány* (*European Training Foundation*) 1990-ben jött létre. Fő célja a csatlakozó országokkal, valamint a dél-európai államokkal és a mediterrán régióval való együttműködés, azok szakképzési rendszereinek továbbfejlesztése érdekében. Eszközei a technikai segítségnyújtás támogatása a különböző programok (pl. PHARE, TEMPUS, MEDA) alkalmazásához, a szakmai tapasztalatcserek elősegítése a célországok között, valamint a célországok felé irányuló segítségnyújtás koordinációja.

Az *Európai Ügynökség a Munkahelyi Biztonságért és Egészségért* (*European Agency for Safety and Health at Work*) 1995. évi megalapítása óta közösségi szinten segíti a munkahelyi biztonságra és egészségre vonatkozó információk áramlását, az Unió szociálpolitikai célkitűzéseinek megvalósítását, a kutatási eredmények hasznosítását.

6. Az elemző, megfigyelő rendszerek

Az alábbiakban a legfontosabb kapcsolódó elemző, megfigyelő rendszereket tekintjük át. Az *európai foglalkoztatási megfigyelési rendszer* (*European Employment Observatory*) elemzi, kutatja a tagországok foglalkoztatási, munkaerőpiaci eseményeit. A rendszer az Európai Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Főigazgatóságának szakmai irányításával működik. A rendszert jelenleg külső szervezet, a birminghami székhelyű ECOTEC Kft. működteti. Az *európai foglalkoztatási dokumentációs rendszer* (*European System of Documentation on Employment*) szintén az Európai Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Főigazgatósága közvetlen irányításával működik. Az információs és elemző rendszert 1989-ben alapították. A tagországi foglalkoztatási helyzetre vonatkozóan mindegyik tagországban összekapcsolja az egyetemeket és a kutatóközpontokat. A rendszer időszakos kiadványokat, jelentéseket, elemzéseket is kiad, összefoglalja a foglalkoztatás területén jelentkező problémákat és trendeket. A rendszer lényeges eleme az adatbank és a dokumentációs központ.

A *foglalkoztatáspolitikák kölcsönös információs rendszere* (*Mutual Information System on Employment Policies*) a foglalkoztatáspolitikai eszközökre és struktúrákra vonatkozó, tagországok közötti információcserét szolgálja. A rendszer fenntartásának felelőse, a berlini székhelyű Institute for Applied Socio-Economics közvetlenül az Európai Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Főigazgatósága irányításával működik. A rendszer összegyűjti, szintetizálja, lefordítja, valamint terjeszti a legfontosabb információkat a tagországok között, segítve a foglalkoztatáspolitikáért felelős minisztériumok és a megvalósító szervezetek napi munkáját, ugyanakkor természetesen a Főigazgatóság foglalkoztatáspolitikai koordinációs tevékenységét.

Az *európai foglalkoztatási kapcsolatok megfigyelőrendszere* (*European Industrial Relations Observatory*) 1997 óta működik. Az adatbázis a foglalkoztatási kapcsolatokra vonatkozó legfontosabb információkat és

elemzéseket tartalmazza a tizenöt tagállamra, valamint Norvégiára vonatkozóan.

A társult, a dél-európai, valamint a mediterrán államok munkaerőpiaci folyamatait, valamint a szakképzési rendszer összefüggéseit a *nemzeti megfigyelő központok hálózata* (*National Observatories Network*) vizsgálja. A rendszer – egyebek között – a jó gyakorlati példákkal segíti a célországok szakképzési rendszereinek fejlesztését. A megfigyelő rendszert az Európai Képzési Alapítvány működteti. Magyarországon a hazai megfigyelőközpont szerepét a Nemzeti Szakképzési Intézet tölti be.

7. A tanácsadói hálózatok

Az Európai Uniónak az állampolgárokat célzó legismertebb foglalkoztatási tanácsadói hálózatai: az Európai Foglalkoztatási Szolgálat, valamint a nemzeti pályainformációs szolgálatok hálózata.

A megüresedett álláshelyek és az álláshelyekre történő jelentkezések regisztrálására az Európai Bizottság már korábban létrehozta az ún. SEDOC-rendszert, amelyet később az *Európai Foglalkoztatási Szolgálat* (*European Employment Service*) rendszere váltott fel. Ilyen szolgálatot ma már minden tagállam működtet. A Szolgálat fő feladata az egyes nemzetek munkavállalóinak kiszolgálása és a regionális foglalkoztatási (toborzási) politika koordinációja. A Szolgálat egy európai munkaerőpiaci hálózat, amely segíti a munkavállalók mobilitását az európai munkaerőpiacon. A Szolgálat célja, hogy információval, tanácsadással és szakértői segítségnyújtással támogassa a munkavállalók elhelyezkedését és a cégek munkaerőigényének kielégítését. A Szolgálat egyaránt kapcsolatot tart az Európai Bizottsággal és az egyes tagállamok állami munkaközvetítő hálózatával. A hálózatnak tagja továbbá Norvégia, Izland és Liechtenstein is. Magyarországon a Foglalkoztatási Hivatal szervezi a Munkaügyi Központok Szolgálatába való bekapcsolódását.

A *nemzeti pályainformációs központok hálózata* (*European Network of National Resources Centres for vocational Guidance*) 1992–1993-ban jött létre a fiatalok szakképzésére, valamint a „felnőtt munkáséletre” való felkészítést segítő közösségi akcióprogram, a PETRA keretében. 1995-től a központok átkerültek a Leonardo da Vinci program keretei közé.

A Központ az egész életen át tartó tanulás támogatásának, valamint a nemzeteken átnyúló mobilitás támogatásának egyik szerve. A Központ az egész Európa területén elérhető képzések lehetőségeiről ad tájékoztatást. Ma már több mint 50 központ működik az EU területén, valamint a közép- és kelet európai országokban. Az egyes országokban a központok az oktatási és/vagy a munkaügyi minisztériumok alapításával jöttek létre. Az Európai Bizottság a tanácsadási szolgálat kifejezőbb megjelenése érdekében a központok hálózatának 2000 márciusában az *Euroguidance* nevet adta.

Magyarországon a Foglalkoztatási Hivatal felügyelete alá tartozó

Csongrád Megyei Munkaügyi Központ működtet nemzeti pályainformációs központot.

Az Európai Unió intézményei folyamatosan átalakulóban vannak. Magyarország érdeke, hogy a csatlakozásra történő felkészülés során pontos képet kapjunk a foglalkoztatáspolitikai intézményrendszer működéséről, esetleges változásairól, annak érdekében, hogy a tényleges csatlakozáskor minél zökkenőmentesebb és minél eredményesebb legyen bekapcsolódásunk a közösségi foglalkoztatáspolitikai koordinációba.